

บทโครงร่าง (Story Outline) ภาพยนตร์สั้น เรื่อง “อัสจรรย ฝัน หรือ หลอก” (Me)

ผู้เขียน: สูดิน ขาวหินฟ้า, film school. โทร. 08-9644-1048

ความยาวเรื่อง: 1 ตอน 4 นาที

วัน เดือน ปี: มิถุนายน 2555

tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

แนวคิดของเรื่อง (theme): ความอยากได้ อยากเป็น ของสุนัขตัวหนึ่ง แต่ที่สุดแล้ว มันก็กลับมาเป็นเหมือนเดิม คือตัวมันเอง ก็ยังคงเป็นหมาเหมือนเดิม

แนวภาพยนตร์ (genre): อีสระ (indie)

ประโยคหลัก (premise): อะไรเกิดขึ้น เมื่อตนเองถูกทำให้เปลี่ยนแปลง จากคนแก่ กลายเป็นคนหนุ่ม กลายเป็นเด็ก และกลายเป็นหมาตัวน้อยๆ

เรื่องย่อ (synopsis): สุนัขตัวหนึ่ง มองดูชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง พร้อมครอบครัว ไปเที่ยวพักผ่อนที่รีสอร์ทแห่งหนึ่ง เกิดสิ่งประหลาดมหัศจรรย์ กับชายคนนั้น ตั้งแต่ ตัวเขากลายเป็นคนหนุ่ม กลายเป็นเด็ก และ กลายเป็นหมาน่ารักตัวน้อยๆ และสิ่งที่ทำให้เขาประหลาดใจเป็นที่สุดคือ ชายวัยกลางคน ผู้เป็นเจ้าของรถ ซึ่งเป็นสามีของภรรยาแสนสวย และเป็นพ่อของลูกๆ ช่างเหมือนตัวเขาเสียเหลือเกิน เดินมาข่มตัวเขาขึ้นรถกลับบ้านไป.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot structure):

สุนัขตัวเล็กๆ น่ารักตัวหนึ่ง กำลังวิ่งไล่ตาม ชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นเจ้าของ ขณะที่เขากำลังหิวกระเพาะไปใหญ่ ตะกร้าของเล่นลูก กระดานสะเก้ตบอร์ต และถังแก๊ส ไปวางกองรวมกันที่ข้างๆ รถเก๋ง ซึ่งไม่ห่างจากกระโปรงท้ายรถมากนัก มันคงเมื่อยที่วิ่งไล่ตาม มันจึงยืนหยุดที่บริเวณข้างๆ ล้อรถเก๋ง แล้วมองไปที่เจ้านายที่หนึ่ง แล้วก็มองไปที่ท้ายรถเก๋งที่หนึ่ง แล้วมันก็คิดอะไรขึ้นได้สักอย่าง

แต่เราก็ไม่รู้เหมือนกันว่า มันคิดอะไร ...

รถยนต์เก๋งคันหนึ่ง จอดอยู่ในที่จอดรถ ของรีสอร์ทแห่งหนึ่ง มองเห็นกระโปรงท้ายรถ เจ้าของรถเป็นชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง (อายุราว 40 ปี) เดินหิวกระเพาะไปใหญ่มาที่ท้ายรถ ในมือถือลูกกุญแจรถ เขาสอดมันลงไปในกุญแจที่กระโปรงท้ายรถ แล้วไข กระโปรงรถเปิดออก เขาวางกระเป๋าลงไปในกระโปรงรถ ... แล้วปิด จากนั้นก็เดินหายไป กลับมาพร้อมกับกระดานสะเก้ตบอร์ต เขาไขกุญแจเปิดท้ายรถ เพื่อจะเอามันใส่ลงไป พอเปิดออก เขาแปลกใจ เมื่อกระเป๋าลงไปใหญ่หายไป

เขายืนหันไปทางซ้ายที่ ขวาก็ เพื่อดูว่ามีใครมาคว้ากระเป๋าลงไป แต่มาคิดดูอีกที ก่อนไปเขาก็ปิดประตูกระโปรงรถแล้ว มันจะหายไปได้อย่างไร เขาก็ลองดูที่ใต้ท้องรถ ก็ไม่มีอะไร เขาเดินดูรอบๆ รถ ก็ไม่มีอะไรผิดปกติ เขาเดินไปเปิดประตูหลังด้านซ้ายดูข้างใน ก็ไม่มีอะไรผิดปกติ เขาจึงเดินกลับไปท้ายรถอีกครั้ง ก็

หน้าเข้าไปข้างใน พิจารณามองดูว่าข้างในมีอะไรผิดปกติหรือไม่ แต่ไม่มีอะไรผิดปกติ เขาจึงตัดสินใจ วาง
สะเก็ดบอร์ค ลงไป แล้วปิดกระโปรงรถ แล้วก็เดินหายไป กลับมาพร้อมกับ ตะกร้าใส่ของเล่นลูก

คราวนี้ เขามั่นใจว่า คงไม่มีอะไรผิดปกติ เขาไขกุญแจเปิดกระโปรงรถ เขาถึงกับสะดุ้ง เมื่อสะเก็ดบอร์ค
ก็หายไปอีกเช่นกัน เขาเกาะหัวด้วยความสงสัยยิ่งนัก หรือว่ามีใครมาเล่นกลให้ดู

คราวนี้ เขาขอทดสอบดูซิว่า มันจะเกิดขึ้นอีกหรือไม่ ลองดูว่ามันเป็นเกม หรือว่าเป็นปาฏิหาริย์กันแน่
เขาเดินหายไป กลับมาพร้อมกับ ถังแก๊สปิคนิค หนักๆ อย่างนี้ มันคงไม่หายไปไหนได้แน่ เขาไขกุญแจเปิด
กระโปรงรถ แล้วยกถังแก๊สวางลงไป ทำท่าจะเปิด แต่ยังไม่เปิด ลองหลอกล้อดู แล้วค่อยๆ แฉเปิดดู ถังแก๊ส
ก็ยังอยู่ ลองอีกทีคราวนี้แก๊สเปิดแต่ยังไม่ให้ประตูล็อก ลักครู่เหมือนต่อรอง และเสียงทนายว่า อะไรจะเกิดขึ้น
เขาค่อยๆ แฉประตูเปิดดู ถังแก๊สยังอยู่ เขาเปิดประตูกระโปรงรถซ้ำออก ยืนพิจารณาดูอีกว่า แล้วคราวที่
แล้ว ทั้งกระเป๋ และ สะเก็ดบอร์ค มันหายไปได้อย่างไร เขาสาหัส ด้วยความสงสัยอีกทีหนึ่ง คราวนี้เขา
ตัดสินใจปิดกระโปรงรถดัง ปัง! ทันที แล้วเดินหายไป กลับมาอีกที พร้อมกับ ลูกฟุตบอลหนึ่งลูก

เขาไขกุญแจเปิดกระโปรงรถออก เขาสะดุ้งตกใจล้มลงกับกระแทกพื้นดิน ลูกบอลหล่นมือ ปรากฏว่า
ภายในกระโปรงรถว่างเปล่า เขาลุกขึ้นอีกครั้ง ด้วยความโกรธ แต่คิดอีกที หรือว่ามันเป็นปาฏิหาริย์จริงๆ เขา
เริ่มหวาดกลัวเล็กน้อย มองไปรอบๆ เหมือนรู้สึกถูกละเมิดกลางวัน เขาตอบหน้าต่างตัวเองก็รู้สึกเจ็บ ลอง
หยิกแก้มตัวเอง ก็รู้สึกเจ็บเช่นกัน คงไม่ได้ฝันไปแน่ๆ

ถ้าจะสู้กับผี ก็ให้มันรู้ว่าใครจะแพ้ ใครจะชนะ ขอลองดูสักตั้ง เขาตัดสินใจ เอาตัวเองเข้าไปข้างใน
ท้ายรถ พร้อมกับไฟฉาย แล้วปิดประตูท้ายรถ ภายในมืดสนิท เขาจึงเปิดสวิทช์ไฟฉาย ฉายส่องดูภายใน
รอบๆ ก็ไม่เห็นมีอะไร เขาจึงตัดสินใจ จะเปิดกระโปรงรถออก เจ้าประคุณ ประตูไม่ยอมเปิด ยิ่งทำให้เขา
แปลกใจยิ่งขึ้น ก็ในเมื่อเขาไม่ได้ล็อกประตู ทำไมมันจึงเปิดไม่ออก เขารู้สึกใจหาย เมื่อรู้สึกว่ารถมันสั่น คล้าย
กับว่ามันกำลังวิ่งออกไป เขาพยายามดิ้นเพื่อให้ประตูเปิด แต่ก็ไร้ผล เขาตื่นอยู่ครู่หนึ่ง รู้สึกได้ว่า รถมัน
จอดสนิทแล้ว

และแล้ว เขาก็แปลกใจ เมื่ออยู่ๆ ฝากระโปรงรถก็เปิดออกเอง เขาออกมาจากกระโปรงรถ เขา
กลายเป็นคนหนุ่มอายุราว 20 ปี โดยไม่รู้ตัว เพราะมันแต่ประหลาดใจกับภาพเบื้องหน้า และสถานที่ที่เขา
อยู่ มันกลายเป็นสถานที่ไหนสักแห่ง เขาเริ่มกลัว ขนลุก ค่อยๆ ถอย เลาะไปข้างๆ รถ จนกระทั่งเขา
มองเห็นตัวเอง ที่กระเจกข้างรถ สร้างความประหลาดใจเป็นอย่างมาก ที่ตัวเขากลายเป็นคนหนุ่ม เขารีบ วิ่ง
ไปดูที่กระเจกข้างรถ เพื่อดูให้แน่ใจ เขายิ้มเล็กน้อย กับความหล่อของตัวเอง ลืมความกลัวชั่วครู่ ... แต่แล้ว
ความกลัวก็เข้าครอบงำอีกครั้ง เมื่อได้ยินเสียงกรอบแกรบ ที่ท้ายรถ เขาค่อยๆ เขยิบเข้าไปใกล้ๆ ท้ายรถ
แต่ก็ไม่มีอะไรผิดปกติ ด้วยความกลัว เขาจึงรีบพาตัวเองมุดเข้าไปในกระโปรงท้ายรถอีกครั้ง และรีบดึงฝา
กระโปรงรถปิดลงอย่างรวดเร็ว เขารู้สึกอีกที เหมือนรถวิ่งออกไปที่ไหนสักแห่ง เขาคิดใจมาก เพราะที่ท้ายรถ
ทั้งมืดทั้งน่ากลัว เขาทำท่าจะร้องไห้

ไม่รู้ว่าเวลาผ่านไปนานเท่าไร แต่เขารู้สึกได้ว่า รถได้จอดสนิทแล้ว เขาไม่กล้าเปิดกระโปรงออกไป
เพราะกลัวว่าจะไปเจออะไรอีก เพราะในกระโปรงรถ ก็ไม่คับแคบเหมือนเมื่อครู่นี้ แต่แล้ว เขาก็ได้ยินเสียงลม
พัดข้างนอก เสียงน้ำกระทบกับอะไรสักอย่างดังซ่า ซ่า ซ่า เขาสงสัย จึงค่อยๆ แฉฝากระโปรงรถ ชะเง้อดู

ปรากฏว่าเป็นชายหาทะเลแห่งหนึ่ง เขาตีใจ ริมเปิดฝากระโปรงรถออกมาสูดรับอากาศ คราวนี้เขารู้สึกได้ว่า ภายใต้อาการประปราย มันกว้างกว่าเดิม ทำให้เขาลุกออกมาจากฝากระโปรงรถได้ง่ายกว่าคราวที่แล้ว โดยที่เขาไม่รู้ตัวว่า เขาได้กลายเป็นเด็กชาย อายุ 8 ขวบไปแล้ว

ผู้คนที่เดินผ่านมา ต่างมองเขาด้วยความแปลกใจ ว่าเขาเข้าไปทำอะไรในกระโปรงรถ คงจะเป็นเด็ก ซุกซ่อนแน่ๆ แล้วคนพวกนั้นก็เดินจากไป เขาเพิ่งรู้สึกได้ว่า ทำไมเสื้อผ้าที่เขาสวมใส่ดูหลวมๆ เขามองดูตัวเอง ซักไม่แน่ใจ จึงเดินไปที่กระจกรถ เขาตกใจมาก เพราะตอนนี้ เขากลายเป็นเด็กชายไปแล้ว

เขามีอาการรู้สึกถูกรุน หน้าตาตื่นกลัว ไม่รู้จะทำอย่างไร จะร้องก็รู้ว่าจะให้ใครช่วย เพราะเขาไม่รู้จัก ใครเลยที่นี้ เขาจึงวิ่งเข้าไปในกระโปรงท้ายรถอีกครั้ง เมื่อว่าคราวนี้ทุกอย่างน่าจะกลับมาปกติ ก็ยิ่งทำให้ผู้คน หันมามองเป็นสายตาเดียวกัน ว่าเด็กคนนี้เล่นอะไรพิเรนอีกแล้ว เขารู้สึกได้ว่า สายตาเหล่านั้น เหมือนจ้อง จับผิดอะไรเขาสักอย่าง เขาจึงรีบปิดฝากระโปรงรถอย่างรวดเร็ว ข้างในมืดสนิทอีกครั้ง คราวนี้รถวิ่งออกไป อย่างรวดเร็ว ตัวเขา ซึ่งเล็กอยู่แล้ว ก็กระเด็นกระดอน กระเด็นอยู่ภายในกระโปรงรถ เขารู้สึกทันทีว่า ภายใน กระโปรงรถมันกว้างขึ้นอีกมาก เพราะเขาจะกระเด็นไปไกลขึ้น เมื่อรถเลี้ยว สักพักเขารู้สึกว่า รถค่อยๆ วิ่งช้า ลง และเลี้ยวเข้าไปจอดที่ไหนสักแห่ง

เขาก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าเกิดอะไรขึ้น เขาค่อยๆ แ้มประตูออก เมื่อมีแสงสว่างสาดเข้ามา เขารู้สึก ทันทีว่า ภายในกระโปรงรถ มันกว้างจริงๆ และเมื่อมองลงไปข้างล่าง ดูเหมือนว่า เขาอยู่สูงจากพื้นดิน ราวๆ 2 เมตร อะไรกันนี้ มันเกิดอะไรขึ้นกับเขาแน่ แต่อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ต้องกระโดดลงไปจากที่นี่ก่อน เขาค่อยๆ ตะเกียกตะกายกระโดดออกมาจากฝากระโปรงรถ ยืนบนพื้น เขาประหลาดใจ ที่รถยนต์มันดู ใหญ่โตอะไรเช่นนี้ ล้อรถก็ใหญ่ ประตูรถที่สูง เขาไม่รู้ตัวเองเลยว่า เขาได้กลายเป็นหมาตัวน้อยๆ น่ารักไปแล้ว

...

รถยนต์เก๋งคันหนึ่ง จอดอยู่ในที่จอดรถ ของรีสอร์ทแห่งหนึ่ง มองเห็นกระโปรงท้ายรถ เจ้าของรถเป็น ชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง (อายุราว 40 ปี เหมือนตอนเริ่มต้น) เดินหิ้วกระเป๋าใบใหญ่มาที่ท้ายรถ ในมือถือลูก ทุญแจรถ เขาสตาร์ทลงไปในรถดูๆ ที่กระโปรงท้ายรถ แล้วไข กระโปรงรถเปิดออก เขาวางกระเป๋า ลงไป ในกระโปรงรถ ... ไม่ห่างจากบริเวณท้ายรถเท่าไรนัก ข้าวของสองสามสิ่ง วางรอเพื่อจะใส่ลงไปในกระโปรง รถ ชายเจ้าของรถ เดินมาหยิบเอา กระดาษสะเก็ดบอร์ดและตะกร้าใส่ของเล่นลูกไป สักครู่ แล้วกลับมาหิ้ว ถึงแกสปีกนิค และ ลูกฟุตบอล ไปวางลงไปในกระโปรงรถ แล้วปิดฝากระโปรงให้เรียบร้อย

จากนั้น ก็เดินเข้ามาอีกฟากหนึ่ง พร้อมกับ มองดูเด็กชายกับ เด็กหญิง ซึ่งเป็นลูกสาว และ ภรรยา คนสวย ออกมาจากบังเกอร์ เธอหิ้วกระเป๋าถือมาด้วย พอเขาจะขยับขา ก็มองเห็นหมาตัวน้อยๆ ยืน กระดิกหางอยู่ มันน่ารัก เขาจึงก้มลงแล้วอุ้มมันด้วยความเอ็นดู เมื่อลูกและภรรยา ขึ้นรถเรียบร้อยแล้ว เขาก็อุ้มลูกสุนัข เข้าไปในรถ แล้วขับวิ่งออกไป.

จบ.